

er jo ikke noget stort fald, men det bekymrende er, at det ikke er et stigende antal børn, der benytter sig af cykelhjelm.

Vi taler jo om børn, og når vi på bedste voxpopmåde spørger på gader og stræder – og det har jeg søreme været ude at gøre – siger tre ud af fem børn, at de søreme bruger hjelm hver eneste dag. Det er jo herligt. Et ud af fem børn svarede, at de indimellem glemmer det; ja, det kan jo ske. Og et ud af fem børn siger, at deres forældre ikke har valgt at købe en hjelm til dem, så de har ikke nogen hjelm, de kan bruge.

Så det handler altså ikke om, at børn ikke vil bruge hjelmene. Det handler enten om, at børnene ikke kender vigtigheden af hele tiden at huske at bruge deres hjelm, eller at deres forældre ikke tager det alvorligt. Det er det samme, der gjorde sig gældende, da vi indførte selepåbudet i Danmark. Her talte modstanderne – og der var mange, også i mit parti – om, at det var et indgreb i folks personlige frihed. Og i dag, ja, så er det lovgivning at benytte selen. Det giver et klip i kørekortet, hvis man ikke sørger for, at ens eget barn har sele på på bagsædet.

Det interessante ved det her forslag er jo, at vi ligeledes vil beskytte børnene på cykel. Tænk på, at i gennemsnit har en tredjedel af de børn, der sidder bag på cyklen hos deres forældre eller i ladvogn eller cykelvogn, ikke cykelhjelm på. Det er bestemt ikke, fordi de ikke vil have den på. Det er, fordi deres forældre ikke giver dem den på, og så må vi give de forældre en bøde, for det skal de. Det skal ikke være op til, om de har lyst eller ej – trafikken er farlig, den dræber.

I går blev jeg ringet op af en far til et barn, der hedder Hambus, som i søndags var involveret i en stor ulykke ude på Amager Fælled. De cyklede på stisystemet, og drengen blev torpederet af en knallertkører og fløj efterfølgende 25 m gennem luften. Han fik en hjernerystelse og en brækket arm, og hvis Hambus ikke havde haft den efterfølgende meget maste cykelhjelm på – som jeg gerne ville have haft med herop på tælerstolen, men fordi Folketingets regler ikke gør det muligt, kan jeg ikke vise, hvordan den er hevet fra hinanden og gået totalt i stykker – havde han været død i dag. Så cykelhjelm hjælper.

Så hvorfor være imod? Ja, argumentet har været, at vores børn så ville cykle mindre. Det er der bare ikke noget videnskabeligt belæg for. Undersøgelser fra New Zealand, som jo ikke er

det store cykelland, viser, at indførelsen af cykelhjelmpligt – vel at mærke for hele befolkningen – i kort tid medførte en nedgang i cyklismen, men efter en kort periode vendte det, og antallet af cyklister i New Zealand er oppe på det tidligere niveau.

Hvad siger danskerne så? Hvordan har danskerne det med det her? Vil de føle, at deres frihed bliver enormt indskrænket, hvis vi indfører pligt til cykelhjelm? Ritzau har spurgt danskerne, og hele 80 pct. af danskerne siger i en undersøgelse lavet af Catinét i går, at de ønsker, at cykelhjelm skal gøres lovpligtig for børn. Så der er folkelig opbakning til det, selv om der desværre ikke er den store opbakning i Folketinget.

Kl. 18:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning,

Kl. 18:04

Kim Christiansen (DF):

Tak for det. Jeg synes bare sådan lige for fuldstændighedens skyld – altså, vi er jo helt rørende enige om, at børn selvfølgelig skal køre med cykelhjelm – at jeg vil stille et lille faktuel spørgsmål til fru Pia Olsen Dyhr.

Når ordføreren nu gang på gang siger, at der ikke er sket et tilbagefald, at der heller ikke er sket en stigning, at der er en stagnation, er det vel lidt en sandhed med modifikationer. For den samme rapport godtgør jo også, at blandt 6-9-årige skolebørn, der bruger cykelhjelm, er procenten steget fra 66 pct. til 72 pct., og at andelen for de 10-12-årige er steget fra 36 pct. til 44 pct. Kan fru Pia Olsen Dyhr ikke bekræfte det?

Kl. 18:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 18:05

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jo, det er korrekt lige præcis med hensyn til den del om skolebørn. Men hvis hr. Kim Christiansen vil kigge på hele gruppen af børn, altså ikke kun skolebørn eller udvalgte pluk af børn, men på hele gruppen af børn under 11 år, kan han se, at den er gået fra 67 pct. til 66 pct. Og hvis vi snakker om den aldersgruppe, som hr. Morten Østergaard gjorde opmærksom på, fra 11 til 15 år, er den decideret faldet. Så vi har et problem, som vi er nødt til at tage alvorligt.